

Erilie

Erilie

Mariska de Ridder

Schrijver: Mariska de Ridder
Coverontwerp: Mariska de Ridder
ISBN: 9789465128276
© Mariska de Ridder

"Ik ga weg, naar mijn moeder!", roept Dex, terwijl ik in de keuken sta. Voor ik iets terug kan zeggen, hoor ik de deur open en dichtgaan en merk ik dat hij al weg is. *Oké, blijkbaar krijg ik tegenwoordig ook al geen kus meer voordat je weg gaat.*

Al een tijdje merk ik dat het niet lekker gaat tussen ons. Twee jaar geleden leerden we elkaar kennen. We wonen nu bijna een jaar samen, maar ik merk dat hij steeds afstandelijker wordt. Als ik erover wil praten, heeft hij een smoes om weg te gaan en het gesprek niet aan te gaan. Wanneer ik mijn gevoel uitspreek, zegt hij dat er niets is. De deurbel gaat. Ik loop naar de intercom en ik hoor Dex' stem: "Ik heb mijn telefoon boven laten liggen. Breng 'm even naar beneden." *Het moet niet gekker worden. Ik krijg geen kus als je weggaat, maar ik mag wel butler spelen en je telefoon naar beneden brengen.* Tegelijkertijd weet ik dat, als ik zijn telefoon niet breng, we vanavond ruzie hebben. Ik kan er echt niet tegen om ruzie te hebben, dus ga ik zoals altijd tegen mijn gevoel in en zeg door de intercom: "Natuurlijk, weet je waar je telefoon ligt?" "Nee, maar hij moet boven liggen, want ik heb hem niet meegenomen." "Oké, ik kijk wel even waar je telefoon ligt en dan kom ik naar beneden."

Terwijl ik de hoorn van de intercom ophang, zie ik de telefoon liggen, maar dat weet hij niet. Ik zie mijn kans om zijn berichten te lezen, voordat ik de telefoon naar beneden breng. Ik klap zijn telefoon open en kijk in de berichten. Ik zie allemaal berichten staan van ene Bianca. Hij heeft een hoop vrienden, maar ik heb hem nooit gehoord over Bianca. Bianca? Wie is in vredesnaam Bianca? Uit nieuwsgierigheid open ik één van de berichten en lees: "Hey schatje, ik heb zin in je. Love you xxx."

Schatje...wh...what the f...uck?! Zie je nou dat ik niet gek ben...

Ik sluit het bericht en open het volgende: "Dex, heb je thuis al verteld dat je bij haar weggaat, omdat je met mij verder wilt? Op het moment dat ik dat lees, schrik ik zo dat ik bijna mijn telefoon uit mijn handen laat vallen. Mijn hartslag schiet omhoog, ik voel tranen opkomen en de grond onder mij zakt weg. Tegelijkertijd ben ik zo kwaad dat hij achter mijn rug om met een andere vrouw sms't. Ik klap de telefoon weer dicht, loop naar de kapstok om mijn sleutel uit mijn jaszak te pakken, doe de deur open en ren naar beneden. In mijn boosheid vergeet ik de deur achter mij dicht te trekken. Ik struikel bijna over mijn eigen voeten terwijl ik de trap naar beneden af ren. Ik ren naar de auto die voor het complex staat geparkeerd, trek het portier open, gooi zijn telefoon op zijn schoot en schreeuw: "JE HEBT EEN BERICHTJE VAN BIANCA. ZE VRAAGT OF JE MIJ HEBT VERTELD, DAT JE EEN ANDER HEBT? WHAT THE FUCK? WIE IS BIANCA?"

Dex kijkt me totaal verontwaardigd aan, niet begrijpend hoe ik weet over zijn contact met Bianca. Na mijn geschreeuw laat ik het volume van mijn stem weer zakken: "Krijg het lazarus lekker, Dex. Je hoeft straks niet meer terug te komen. Rot lekker op naar Bianca! Fuck you! Ik verdien beter dan dit." Ik sla het portier dicht en loop ziedend terug naar huis. Ik verwacht dat hij de auto start om naar zijn moeder te gaan, maar dat doet hij niet. Hij stapt uit, smijt het portier achter zich dicht en achtervolgt mij naar boven. Als we beiden boven aankomen, blijven we in de hal van het appartement staan en barst er een onvermijdelijke knallende ruzie los. Het enige wat ik wil weten: "Waarom?"

Hij lijkt totaal niet geïnteresseerd dat ik zo verdrietig en boos ben: "Ik hou niet meer van je. Ik ken Bianca nog van vroeger. We kwamen elkaar een paar weken geleden tegen

toen ze kwam tanken bij mijn werk en toen sloeg de vonk tussen ons over. Het gaat al een tijdje niet lekker tussen ons en ik ben verliefd op haar, dus het lijkt me beter als we er een punt achter zetten." Ik weet niet waar ik bozer over ben; op hem omdat hij mij zo behandelt, terwijl ik zo mijn best heb gedaan om de 'perfecte' vriendin te zijn, of op mezelf dat ik de rode vlaggen heb genegeerd. Het enige wat er uit mij komt zijn tranen uit mijn ogen en ik schreeuw: "Flikker op man! Als zij je gelukkig kan maken, ga dan lekker!" Hij zegt alleen nog: "Jezus Erilie, doe niet zo hysterisch, er gaan elke dag wel mensen uit elkaar. Relaties gaan nu eenmaal uit." Ik kijk hem alleen maar aan met een blik in mijn ogen, waarmee ik wil zeggen: serieus, is dat wat je te zeggen hebt na twee jaar? Hij loopt de gang uit om naar zijn moeder te gaan, wat hij al van plan was. Terwijl hij het appartement verlaat, loop ik naar de woonkamer en zak in elkaar op de bank en barst in tranen uit. Tranen van verdriet omdat ik echt dacht dat we samen een leven opbouwden, maar ook tranen van woede dat ik niet heb willen zien wat er vlak onder mijn neus gebeurde.

Ik voel me zo verraden. Ik heb alles wat ik had in die relatie gestoken. Als Dex dat niet wil zien, is dat zijn verlies. Ze mag hem hebben. Ze komt er nog wel achter wat voor een man hij is. Als ik een beetje ben bijgekomen, pak ik mijn telefoon en zoek het nummer op van mijn moeder. Ik druk op de beltoets en ik hoor mijn moeder: "Hoi schat, zeg het eens." Met een brok in mijn keel vraag ik: "Mam, kan ik vanavond bij jullie eten? Ik moet jou en pap iets vertellen." "Natuurlijk kan je hier eten. Eet Dex ook mee?" Dan barst ik in huilen uit, terwijl ik met een betraande stem "nee" zeg. "Oké meisje, we horen het vanavond wel. Rijd voorzichtig. Tot straks".

Een paar uur later rijd ik de straat van mijn ouders in, parkeer de auto en zie dat de voordeur al open staat. Ik loop naar binnen, hang mijn jas aan de kapstok en roep: "Hey, ik ben er!" Vanuit de keuken hoor ik de stem van mijn moeder teruggroeten: "Hoi lieverd, ik kom eraan."

Ik loop de woonkamer in. Mijn vader zit op de bank televisie te kijken. Hij neemt de moeite om op te staan en mij drie zoenen en een knuffel te geven. Wanneer we met z'n drieën op de bank zitten, zeg ik: "Pap, zet de tv even uit. Ik wil wat zeggen." Zonder aarzeling pakt hij de afstandsbediening van de tafel en drukt de tv uit.

"Vanmiddag ben ik erachter gekomen dat Dex een andere vrouw heeft leren kennen. Hij wilde vanmiddag naar zijn moeder, maar was zijn telefoon vergeten en belde naar boven om te vragen of ik zijn telefoon naar beneden wilde brengen." Mijn vader valt mij al in de rede: "Waarom vraagt hij jou naar beneden te komen? Hij vergeet zijn telefoon. Mankeert hij wat aan zijn benen of zo? Je bent zijn butler niet!" Ik kijk mijn vader geërgerd aan: "Pap, alsjeblieft, laat me mijn verhaal even afmaken. Ik had de laatste tijd het gevoel dat het niet lekker liep tussen ons. Steeds als ik vroeg wat er aan de hand was, zei hij dat er niets was en dat ik spoken zag. Nu had ik de kans om in zijn telefoon te kijken, zonder dat hij dat wist. Ik heb zijn telefoon gepakt en zijn berichten opgezocht. Uit zijn berichten bleek dat hij al ruim een maand contact heeft met een andere vrouw. Toen ik die berichten las, werd ik zo boos. Ik rende naar beneden, trok het portier van de auto open en gooide zijn telefoon op zijn schoot en zei dat hij maar naar haar moest oprotten. Daarna liep ik weer terug naar boven. Hij liep achter mij aan en legde uit dat hij inderdaad contact heeft met een ander. We hebben de relatie meteen verbroken en ik ga straks zijn spullen inpakken. Het ergst vind ik, dat het hem gewoon niets leek te schelen."

Mijn vader wordt woest en schreeuwt: "Wie denkt hij dat hij is? Zal ik eens even naar hem toegaan? Hoe durft hij jou zo te besodemieteren? Ik heb altijd al gezegd dat hij jou niet waard is."

Mijn moeder blijft de rust zelve en zegt: "Alles loopt zoals het moet lopen. Je weet dat wij Dex niet mogen en ik hoop dat je nu ook inziet waarom." Op dat moment klinkt de bel van de oven en zegt ze: "Kom, we gaan naar de keuken, dan gaan we lekker eten. Als je vanavond thuiskomt, is je huisje lekker van jou alleen en kun je je mooi op jezelf concentreren. Jij komt wel op je pootjes terecht."

Mijn vader en ik gaan aan de keukentafel zitten. Mijn moeder legt een onderzetter op de keukentafel, trekt haar ovenwanten aan en haalt de ovenschotel uit de dampende oven. Ze zet de gloeiend hete schaal op de keukentafel, waarna zij zelf ook gaat zitten. We genieten van de heerlijke maaltijd die mijn moeder heeft gemaakt. Ze heeft een gerecht gemaakt van verse aardappelpuree, broccoli en gehakt met een heerlijke kaassaus. Ondanks dat ik niet veel eetlust heb, eet ik wel mijn bord leeg. Na het eten ruimt mijn moeder de tafel af en wast af. Ik zet koffie en mijn vader gaat terug naar de woonkamer. Mijn moeder en ik wisselen geen woord. Ik ben vaak een spraakwaterval, maar ik heb geen zin om over de breuk tussen mij en Dex te praten. Als de koffie klaar is, pak ik drie mokken uit een keukenkastje, schenk de koffie in en zet de mokken op een dienblad. Mijn moeder is inmiddels klaar met de afwas, heeft alle vaat afgedroogd en opgeruimd. We lopen naar de woonkamer, waar we samen met mijn vader genieten van de heerlijk geurende vers gezette koffie.

Rond negen uur sta ik op om de koffiemokken naar de keuken te brengen. Daarna loop ik naar de hal om mijn jas te pakken. Ik trek mijn jas aan en loop naar de woonkamer en geef mijn ouders een knuffel. Het is tijd om naar huis te

gaan. Terwijl ik naar mijn auto loop, pak ik mijn telefoon en bel Dex nog een laatste keer: "Hoi, met mij, ik ga straks je spullen inpakken. Als ik morgen naar mijn werk ben, kun je je spullen ophalen en de sleutel op het aanrecht achterlaten." Voor hij de kans heeft om te reageren, hang ik op. Ik ben er helemaal klaar mee.

Bij mijn auto aangekomen, stap ik in en rijd naar huis. Een half uur later parkeer ik voor het complex, stap uit, sluit de auto af en loop naar boven. Het duurt even voor ik mijn sleutels in mijn tas vind. Ik ga naar binnen, trek mijn jas uit en hang deze aan de kapstok. Ik trap mijn schoenen uit en schop ze uit frustratie de gang in. Vervolgens loop ik naar de woonkamer om muziek aan te zetten. Ik kies een cd van de Backstreet Boys uit en draai het voor dat moment toepasselijke nummer "Quit Playing Games.". Dex wilde nooit dat ik die muziek draaide en daarom deed ik dat niet. Ik draai het volume naar het maximum en loop naar de keuken. Ik pak een glas uit een keukenkastje, een fles cola uit de koelkast, schenk een glas vol en zet de fles terug in de koelkast. Daarna pak ik een rol vuilniszakken uit een ander keukenkastje. Met de rol vuilniszakken in mijn ene hand en het glas cola in de andere loop ik naar de slaapkamer. Ik zet het glas op mijn nachtkastje, gooi de rol vuilniszakken op het bed en trek beide deuren van de linnenkast open. Ik trek al zijn kleding uit de kast en stop het in de vuilniszakken, die ik vervolgens allemaal in de gang zet. Vervolgens loop ik door het appartement om de rest van zijn spullen uit de kasten te trekken.

Het is inmiddels elf uur. Voor ik naar bed ga, ga ik eerst nog even douchen. Ik loop naar de badkamer waar ik mij uitkleed en doe mijn kleding in de wasmand. Daarna zet ik de douche aan. Terwijl de straal opwarmt, bedenk ik dat ik een handdoek ben vergeten te pakken uit de linnenkast in de slaapkamer. Geïrriteerd door mijn eigen chaotische, impulsieve manier van denken, slalom ik om de

vuilniszakken naar de slaapkamer om een handdoek uit de kast te pakken. Ik loop terug naar de badkamer, hang de handdoek aan het rek aan de muur en stap onder de warme straal. Wat voelt dit heerlijk, zeker na een dag als vandaag. Ik zeep mijn haar lekker in met mijn favoriete Palmolive-shampoo en tien minuten later zet ik de kraan uit, droog mij af en loop naar de slaapkamer. Ik trek mijn pyjama aan, zet de wekker op zeven uur, kruip onder de wol. Het voelt ineens heel eenzaam: ik, alleen in dit tweepersoonsbed. Ik zet de timer van de wekker op tien minuten om nog even naar muziek te luisteren. Na tien minuten stopt de muziek. Omdat de muziek stopt, krijgen mijn gedachten de kans om alles te overdenken. Ik lig voor het eerst alleen in een tweepersoonsbed, voel mij ontzettend alleen en verdrietig. Het duurt niet lang voor mijn emoties de overhand krijgen en de tranen zich niet meer laten tegenhouden. Uiteindelijk val ik in slaap.